

לחם משנה על העוגה

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קיז עמוד ב

אמר רבי אבא: בשבת חייב אדם לבצוע על שתי ככרות, דכתיב לחם משנה.

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מב עמוד א

רב יהודה הוה עסיק ליה לבריה בי רב יהודה בר חביבא, אייתו לקמייהו פת הבאה בכסנין. כי אתא, שמעינהו דקא מברכי המוציא. אמר להו: מאי ציצי דקא שמענא? דילמא המוציא לחם מן הארץ קא מברכיתו? - אמרי ליה: אין; דתניא רבי מונא אמר משום רבי יהודה: פת הבאה בכסנין מברכין עליה המוציא, ואמר שמואל: הלכה כרבי מונא. אמר להו: אין הלכה כרבי מונא אתמר. אמרי ליה: והא מר הוא דאמר משמיה דשמואל, לחמניות - מערבין בהן ומברכין עליהן המוציא! - שאני התם דקבע סעודתיה עליהו, אבל היכא דלא קבע סעודתיה עליהו - לא.

3. שולחן ערוך אורח חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון סימן קסח

סעיף ז

ז' פת הבאה בכיסנין, טו <ו> יש מפרשים: פת שעשוי יג' כמין כיסים (כז) שממלאים אותם [י] דבש או סוקר (כח) ואגוזים ושקדים ותבלין, והם הנקראים רישקולא"ש ריאלחש"ו; וי"א שהיא עיסה (כט) טז שעירב בה דבש או שמן או חלב או מיני תבלין ואפאה, והוא שיהיה טעם תערובת המי פירות או התבלין (ל) ניכר בעיסה, (ז) וי"א (לא) שזה נקרא (לב) פת גמור, יד' אלא אם כן יש בהם * (לג) הרבה תבלין או דבש כמיני מתיקה שקורין לעקי"ך * שכמעט הדבש והתבלין הם עיקר, (לד) וכן נוהגים) (רש"י וערוך וכן יש לפרש דעת רמב"ם); וי"מ שהוא פת, בין מתובלת בין שאינה מתובלת, שעושים אותם (לה) <ח> כעבים יבשים יז וכוססין אותם, והם הנקראים בישקוני"ש, * (ו) והלכה כדברי כולם יח שלכל אלו הדברים נותנים להם דינים שאמרנו בפת הבאה בכסנין.

4. שולחן ערוך אורח חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון סימן קסח

סעיף ו

ו' פת הבאה (כג) בכיסנין, יב' מברך עליו: בורא מיני מזונות, ולאחריו: ברכה אחת מעין שלש; ואם אכל ממנו שיעור (כד) שאחרים רגילים יג לקבוע [ח] עליו, אף על פי שהוא לא שבע ממנו, מברך עליו: (כה) המוציא וברכת המזון. . .

5. משנה ברורה סימן קסח

(כד) שאחרים רגילים לקבוע - [יז] כתבו האחרונים דאם אכלו לבדו צריך שיאכל שיעור שאחרים רגילים [יח] לשבוע ממנו לבדו ואם אכלו עם בשר או דברים אחרים שמלפתים בו הפת סגי כשאוכל שיעור שאחרים רגילים לשבוע ממנו כשאוכלין ג"כ עם דברים אחרים